

Όπως η τέχνη, έτσι και η ηθική αρετή στοχεύει στο μέσον

Εἰ δὴ πᾶσα ἐπιστήμη οὕτω τὸ ἔργον εὖ ἐπιτελεῖ, πρὸς τὸ μέσον βλέπουσα καὶ εἰς τοῦτο ἄγουσα τὰ ἔργα (ὅθεν εἰώθασιν ἐπιλέγειν τοῖς εὖ ἔχουσιν ἔργοις ὅτι οὐτ' ἀφελεῖν ἔστιν οὔτε προσθεῖναι, ὡς τῆς μὲν ὑπερβολῆς καὶ τῆς ἐλλείψεως φθειρούσης τὸ εὖ, τῆς δὲ μεσότητος σωζούσης, οἱ δ' ἀγαθοὶ τεχνῖται, ὡς λέγομεν, πρὸς τοῦτο βλέποντες ἐργάζονται), ἡ δ' ἀρετὴ πάσης τέχνης ἀκριβεστέρα καὶ ἀμείνων ἐστὶν ὥσπερ καὶ ἡ φύσις, τοῦ μέσου ἂν εἴη στοχαστική. Λέγω δὲ τὴν ἠθικὴν. αὕτη γάρ ἐστι περὶ πάθη καὶ πράξεις, ἐν δὲ τούτοις ἔστιν ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις καὶ τὸ μέσον.

arxaia-latinika.gr

Μετάφραση

Εἰ δὴ πᾶσα ἐπιστήμη ἐπιτελεῖ εὖ τὸ ἔργον οὕτω,
Ἀν λοιπὸν κάθε τέχνη εκπληρώνει σωστά το ἔργο της με αὐτὸν τὸν τρόπο,

πρὸς βλέπουσα τὸ μέσον καὶ ἄγουσα τὰ ἔργα εἰς τοῦτο
δηλαδή με στραμμένο τὸ βλέμμα της στο μέσο καὶ κατευθύνοντας τὰ ἔργα της σ' αὐτό

(ὅθεν εἰώθασιν ἐπιλέγειν τοῖς ἔργοις ἔχουσιν εὖ
γι' αὐτό καὶ συνηθίζουν νὰ λένε στο τέλος γιὰ τὰ ἔργα ποὺ εἶναι ολοκληρωμένα

ὅτι οὐτ' ἔστιν ἀφελεῖν οὔτε προσθεῖναι,
ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν οὔτε νὰ ἀφαιρέσουμε οὔτε νὰ προσθέσουμε τίποτε,

ὡς φθειρούσης μὲν τῆς ὑπερβολῆς καὶ τῆς ἐλλείψεως τὸ εὖ,
ἐπειδὴ φθείρει ἡ ὑπερβολὴ καὶ ἡ ἐλλείψη τὴν τελειότητα,

τῆς δὲ μεσότητος σωζούσης,
ὁμῶς ἡ μεσότης διασώζει (τὴν τελειότητα),

οἱ δ' ἀγαθοὶ τεχνῖται ἐργάζονται, ὡς λέγομεν,
καὶ οἱ καλοὶ τεχνῖτες ἐργάζονται, ὅπως λέμε,

βλέποντες πρὸς τοῦτο),
με το βλέμμα στραμμένο σ' αὐτήν),

ἡ δ' ἀρετὴ ἐστὶν ἀκριβεστέρα καὶ ἀμείνων πάσης τέχνης
καὶ ἡ ἀρετὴ εἶναι ἀκριβέστερη καὶ ἀνώτερη ἀπὸ κάθε τέχνη

ὥσπερ καὶ ἡ φύσις, ἂν εἴη στοχαστικὴ τοῦ μέσου.
ὅπως ἀκριβῶς καὶ ἡ φύσις, (ἀρα) θὰ ἔχει γιὰ στόχο τῆς το μέσον. (ἡ ἀρετὴ)

Λέγω δὲ τὴν ἠθικὴν.
Καὶ ἐννοῶ τὴν ἠθικὴν.

αὕτη γάρ ἐστι περὶ πάθη καὶ πράξεις,
γιατί αὕτη ἔχει σχέση με τὰ συναισθήματα καὶ τὶς πράξεις,

ἐν δὲ τούτοις ἐστὶν ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις καὶ τὸ μέσον.
καὶ σ' αὐτὰ ὑπάρχει ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψη καὶ τὸ μέσον.

arxaia-latinika.gr